

Arrest

nr. 158 960 van 18 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CORNELIS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, van Yoruba-origine, afkomstig van Ijebu Ode (Ogun-state). In 2000 begon u een relatie met (G.O.), de moeder van uw twee kinderen, die tussen Nigeria en Ierland reisde. U verhuisde in 2005 naar Maiduguri (Borno-state) om er uw vader te gaan helpen met zijn zaken.

In 2007 werd u een eerste keer door uw vader betrappt met uw mannelijke partner, (A.). Hierop zei uw vader u dit nooit meer te doen.

In 2010 kwam u naar België waar u een eerste keer asiel aanvraag. U daagde niet op voor uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaart nu, tijdens uw tweede asielaanvraag, dat u in 2010 asiel vroeg omdat u problemen had met zakelijke partners aan wie u geld verschuldigd was en die u met de dood bedreigden. Uw vader betaalde uw schulden waardoor de problemen van de baan waren en u kon terugkeren naar Nigeria. Tijdens uw verblijf in België kreeg u problemen met uw partner, de moeder van uw twee kinderen, die in Ierland woonde. Ze betrapte u in België met uw mannelijke partner, (F.). Ze werd kwaad en zei dat u uw kinderen nooit meer zou zien. Sindsdien hebt u geen contact meer met haar.

U keerde terug naar Nigeria waar u verder zaken deed in Maiduguri. U handelde in kledij en uw zaken gingen heel goed. Op 29 mei 2011 werden uw vader en jongere zus gedood bij een bomaanslag op de Monday-market in Maiduguri, waar uw vader zaken deed. Na dit incident ging u verder met zaken doen. Op 24 april 2015 werd u door een klant van u betrapt met uw partner (A.), in uw winkel. Jullie hadden seks op dat moment. De klant begon te roepen en de mensen in de buurt hoorden het. U liep weg en weet niet wat er daarna nog gebeurd is. U vluchtte naar Abuja waar u met de hulp van een reisagent naar België kon reizen. U vroeg een tweede keer asiel aan in België op 20 mei 2015.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten. Dit is in casu niet het geval.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u uw problemen in Nigeria relateert aan uw homoseksuele geaardheid en aan de homoseksuele relatie die u zou gehad hebben.

Er kan echter geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen betreffende uw geaardheid en homoseksuele relaties.

Zo zijn uw verklaringen aangaande de ontdekking en beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid helemaal niet aannemelijk.

Vooreerst legt u tegenstrijdige verklaringen af over wanneer u uw homoseksuele geaardheid ontdekte. Zo verklaarde u, hiernaar gevraagd, dat u homoseksueel bent sinds u 5 jaar geleden met (A.) (een relatie) begon (zie gehoor CGVS, p. 10). Eerder tijdens het gehoor, gepeild naar het begin van uw relatie met (A.), vermeldde u ook reeds dat u niet zeker was van het jaar, maar dat het misschien 5 jaar geleden was (zie gehoor CGVS, p. 6). Later tijdens het gehoor bevestigde u voor een derde maal dat u 5 jaar geleden met (A.) de eerste keer liefde voelde voor een andere man (zie gehoor CGVS, p. 11). Nochtans, aan het einde van het gehoor, verklaarde u, na met een tegenstrijdigheid in uw verklaringen te zijn geconfronteerd (zie verder in deze beslissing), plots dat u reeds in 2007 met (A.) werd betrapt door uw vader (zie gehoor CGVS, p. 18). U geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, met name dat u pas 5 jaar geleden een relatie begon met (A.), weerlegde u merkwaardig genoeg uw eigen verklaringen door te stellen dat u nooit een specifieke datum noemde en zegt u dat het meer dan 5 jaar geleden is dat u (A.) leerde kennen. Er dient echter te worden vastgesteld, zoals hierboven vermeld, dat u tot drie maal toe zelf aangaf dat het om 5 jaar ging. Op één moment haalde u inderdaad aan dat het 'ongeveer' vijf jaar is maar 8 jaar kan men bezwaarlijk 'ongeveer 5 jaar' noemen.

Dat u reeds het moment waarop u zich gewaar werd van uw homoseksuele geaardheid niet kan plaatsen tast reeds ernstig de geloofwaardigheid aan.

Bovendien dienen ook uw verklaringen over de manier waarop u zich bewust zou zijn geworden van uw homoseksuele geaardheid opgemerkt te worden. U haalt aan dat een goede klant van u, uw latere partner (A.), wanneer u hem vroeg naar zijn echtgenote, u onomwonden vertelde dat hij geen vrouw had maar homoseksueel was, waarop hij u prompt voorstelde of u het eens met hem wou proberen. Hij voegde eraan toe dat als u het niet leuk vond jullie konden stoppen waarop u 'ok' zei en jullie het deden, weliswaar nadat hij u 'lessen' gaf (zie gehoor CGVS, p. 10, 11). Vooreerst kan bij deze door u geschetste gang van zaken worden opgemerkt dat u homoseksualiteit voorstelt als een mogelijke (rationele) optie of keuze, die uitgeprobeerd kan worden en waarmee men kan stoppen indien het niet mee blijkt te vallen, en dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u uw homoseksuele geaardheid beschouwde als een intrinsiek, alomvattend en permanent onderdeel van u als persoon. U haalt evenwel op een bepaald moment tijdens het gehoor aan dat het een deel van u is, maar u geeft alvast aan dat het pas een deel van u werd nadat (A.) het u uitlegde. U gevraagd wat dat dan betekent voor u, dat het een deel van u is, verwijst u louter naar het plezier dat u eraan beleeft (zie gehoor CGVS,

p.10), waaruit opnieuw allerm minst blijkt dat u uw homoseksuele geaardheid op zich als een intrinsiek, alomvattend en permanent onderdeel van u als persoon beschouwt.

Bovendien kan nog worden opgemerkt dat, wanneer (A.) u het voorstel deed om het met hem eens te proberen, u hierover helemaal niet hoefde na te denken en zijn voorstel aanvaardde (zie gehoor CGVS, p. 12), wat toch merkwaardig is voor iemand die voordien nog niet het besef had dat hij homoseksueel was en opgroeide in een maatschappij die zeer negatief staat tegenover homoseksualiteit. Zelfs indien u zelf geen negatieve houding zou gehad hebben tegen homoseksualiteit, kan toch worden aangenomen dat het besef dat homoseksualiteit niet wordt aanvaard in iemands omgeving, volstaat om bedachtzaam te zijn wanneer men bij zichzelf zou ontdekken dat men gevoelens koestert voor of (seksuele) relaties wenst aan te gaan met personen van hetzelfde geslacht. Dat u zich onomwonden in dit avontuur met (A.) stortte, zonder een moment van twijfeling, toont eens te meer aan dat u niet bekend bent met de problemen die homoseksuelen, levend in een vijandelijke maatschappij als de Nigeriaanse, dagelijks hebben om hun eigen seksuele identiteit te aanvaarden en te beleven. Dat u zich blijkbaar totaal geen vragen stelde bij de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid, ook niet later in uw relatie met (A.) (zie gehoor CGVS, p. 12, 13), dat u het geheime leven dat u leidde niet problematisch vond (zie gehoor CGVS, p. 12), hoewel u moest toegeven dat u uw relatie geheim moest houden omdat u anders vermoord zou kunnen worden (zie gehoor CGVS, p. 14), tast de doorleefdheid van uw verklaringen betreffende de beleving van uw homoseksuele geaardheid grondig aan.

Dat u bovendien uitlegt dat (A.), hoewel hij niet op de hoogte was van uw visie omtrent homoseksualiteit, u onomwonden verklaart dat hij homoseksueel is en het met u eens wil proberen, en dat u daar het mogelijke risico voor (A.) niet onmiddellijk van inziet, tart eveneens alle verbeelding. U geconfronteerd met de toch wel onvoorzichtige houding van (A.), in een islamitische stad als Maiduguri, komt u niet verder dan aan te geven dat het was omdat u naar zijn vrouw vroeg en hij geen vrouw heeft. U voegt er bovendien aan toe dat hij een heel goede klant was (zie gehoor CGVS, p. 13). Eens te meer blijkt dat u onwetend en onervaren bent wat betreft het leven van homoseksuelen in een vijandige omgeving.

Verder kunnen er ook vragen gesteld worden bij uw verklaringen over de relaties die u had met mannen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u tijdens het gehoor uitdrukkelijk gevraagd werd hoeveel mannelijke partners u had, waarop u verklaarde één mannelijke partner te hebben gehad (zie gehoor CGVS, p. 6). Even later tijdens het gehoor verklaarde u dat u in België door uw vrouw betrappt werd met een mannelijke partner. Gevraagd of dit dan dezelfde partner was als diegene waarmee u in Maiduguri werd betrappt, verklaarde u plots dat dat in Afrika was, dat dat een andere (partner) was. Op het einde van het gehoor verklaarde u dat uw relatie met (F.), uw partner in België in 2010, niet serieus was (zie gehoor CGVS, p. 17). U verklaarde echter eerder tijdens het gehoor dat u met (F.) een relatie aanging omdat u van plan was in België te blijven, wat er toch op wijst dat u de relatie ernstig nam. Bovendien verklaart u dat de relatie met (F.) ongeveer een maand heeft geduurd (zie gehoor CGVS, p. 6). Dat u, op het moment dat u gevraagd werd hoeveel mannelijke partners u reeds had, één van de twee zou vergeten te vermelden is echter niet aannemelijk.

Vervolgens is het alvast merkwaardig dat, hoewel u eerst verklaarde reeds 5 jaar een relatie gehad te hebben met (A.), wat u nadien wijzigde tot zelfs 8 jaar, u nu helemaal niets meer weet over (A.). U weet niet wat er met hem gebeurd is nadat jullie betrappt werden (zie gehoor CGVS, p. 8). U verklaart hem niet te kunnen contacteren omdat u zijn nummer niet heeft aangezien u niet naar België kwam met uw telefoon. U haalt ook geen andere manieren aan waarop u hem zou kunnen contacteren, hoewel u wel blijkt te weten waar hij woont, met name eveneens in Bamastreet, waar ook u verklaarde gewoond te hebben in Maiduguri (zie gehoor CGVS, p. 8). U lijkt nog niet veel ondernomen te hebben om nieuws van uw partner (A.) te vernemen.

Verder kan ook worden opgemerkt dat uw vrees voor vervolging omwille van uw beweerde homoseksuele geaardheid totaal ondermijnd wordt door uw tegenstrijdige verklaringen betreffende de problemen zelf die u zou gehad hebben.

Gevraagd wanneer uw problemen in Nigeria begonnen, zei u onmiddellijk '2014'. Wanneer er gevraagd werd wat er dan gebeurde, wijzigde u meteen uw verklaringen door te stellen dat het 24 april 2015 was en dat dan het probleem met (A.) zich voordeed. Gevraagd of u voor 2015 problemen kende in Nigeria, zei u uitdrukkelijk 'nee' waarop u wel preciseerde dat **het enige (probleem) dat u ooit had** was toen u de vorige keer in België was en 2 miljoen Naira schulden had (zie gehoor CGVS, p. 9). Ook aan het begin van het gehoor, wanneer u de problemen uit 2010 omwille van deze schulden vermeldde, werd u uitdrukkelijk gevraagd of u, buiten die schulden, toen andere problemen had in Nigeria, waarop u ook 'nee' antwoordde (zie gehoor CGVS, p. 3). Later tijdens het gehoor werd u gevraagd hoe vaak u met (A.) betrappt werd, waarop u verklaarde één keer te zijn betrappt. Er werd u gevraagd of die ene keer dan in 2015 was, wat u bevestigde (zie gehoor CGVS, p. 15). Gevraagd wie in Nigeria weet dat u

homoseksueel bent, antwoordde u dat alleen uw familie het weet en dat ze het weten van sinds het incident toen u met (A.) betraapt werd (zie gehoor CGVS, p. 15). Er u op gewezen dat u eerder tijdens het gehoor had gezegd dat uw ouders u reeds gevraagd hadden ermee te stoppen en dat u verklaarde dat uw vader reeds sinds 2011 dood was (zie gehoor CGVS, p. 3), verklaarde u plots dat, toen u betraapt werd, uw vader u vroeg te stoppen (zie gehoor CGVS, p. 15), waarop u meteen daarna wel bevestigde dat u slechts één keer in 2015 werd betraapt, toen uw vader dus al 4 jaar dood was. Op het einde van het gehoor wou u dit ophelderen. U stelde plots dat u toch twee keer betraapt was in Nigeria, eenmaal in 2010 door uw vader zelf, waardoor die vernam dat u homoseksueel bent, en eenmaal in 2015 (zie gehoor CGVS, p. 18). Uw advocate wenste verdere ophelderingen over deze verklaringen, waardoor er opnieuw op werd ingegaan. U haalde nu aan in 2010 door uw vrouw in België te zijn betraapt, in 2007 door uw vader en in 2014 nog eens. Gevraagd of er in 2015 dan niets gebeurde, corrigeerde u zichzelf en haalde u aan dat het niet 2014 maar wel 2015 moest zijn. Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen dat u in 2010 door uw vader werd betraapt, terwijl u nu aanhaalde in 2007 reeds door hem te zijn betraapt, bevestigde u dat het toch 2007 moest zijn (zie gehoor CGVS, p. 18), wat dan weer in strijd is met uw verklaringen dat u pas 5 jaar geleden een relatie begon met (A.) (zie gehoor CGVS, p. 6, 10, 11). U slaagt er bijgevolg niet in het begin van uw problemen correct en op een samenhangende manier te situeren. U past uw verklaringen ten overvloede aan aan de opmerkingen en tegenstrijdigheden waarmee u geconfronteerd werd, waardoor uw verklaringen totaal onsamenhangend worden.

Indien u trouwens werkelijk reeds in 2007 zou betraapt zijn door uw vader en uw ouders vervolgens in 2010 op de hoogte waren van de reden voor de problemen met uw vrouw (zie gehoor CGVS, p. 3) is het niet aannemelijk dat u in 2010 uit eigen wil terugkeerde naar Nigeria omdat de problemen met uw schulden waren opgelost. U reisde bovendien meermaals voor zaken naar Europa in de periode van 2007 tot 2010 (zie gehoor CGVS, p. 9, 10), waardoor u meerdere kansen had om bescherming aan te vragen, wat u nooit deed omwille van uw homoseksuele geaardheid. Indien u werkelijk voor uw leven te vrezen zou hebben gehad, zoals daadwerkelijke homoseksuelen, is het niet aannemelijk dat u telkens uit vrije wil terugkeerde naar het land waar uw leven in gevaar was.

Gelet op het voorgaande kan worden besloten dat u uw homoseksuele geaardheid en de daaruit voortvloeiende problemen niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde bovendien sinds 2005 in Maiduguri te hebben gewoond, waar uw vader en zus in 2011 omkwamen door een bomaanslag van Boko Haram.

Er kan echter worden opgemerkt dat echter evenmin geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen gedurende 10 jaar in Maiduguri te hebben gewoond.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u voor de DVZ verklaarde van uw geboorte tot 2010 in Ogun-state en pas sinds 2010 tot uw vertrek in 2015 in Maiduguri gewoond te hebben (zie verklaring DVZ, nr. 10). Voor het CGVS verklaarde u echter dat u reeds in 2005 naar Maiduguri verhuisde, na de dood van uw grootmoeder (zie gehoor CGVS, p. 4). Gevraagd of u voor u in 2010 naar België kwam al iets zag van de problemen die er in Maiduguri begonnen, antwoordde u ontkennend (zie gehoor CGVS, p. 4). U verklaarde dat er voor de bomaanslag van 2011 waarbij uw vader en zus omkwamen al we veel gebeurde, maar wanneer u gevraagd werd wat er dan gebeurde refereerde u naar 'gewoon' gevechten tussen mensen, misverstanden tussen de mensen van de markt (zie gehoor CGVS, p. 4). Gevraagd sinds wanneer de problemen met Boko Haram in Maiduguri begonnen zijn, verklaarde u dat u dacht dat het sinds 2005 was, maar dat de problemen niet zo groot waren als in 2011, dat het gewoon kleinere gevechten waren tussen mensen (zie gehoor CGVS, p. 15). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt echter dat er sinds 2009 ook al wel ernstige problemen met Boko Haram waren in Maiduguri, waarbij onder andere politiekantoren en regeringsgebouwen werden aangevallen. Dat u hiervan niet op de hoogte bent, tast reeds ernstig de geloofwaardigheid van uw verklaringen sinds 2005 in Maiduguri te hebben gewoond, aan. U weet evenmin of er na uw vertrek uit Maiduguri nog aanslagen of problemen zijn geweest in de stad (zie gehoor CGVS, p. 17). Gevraagd of u dan niet geïnteresseerd bent in wat er daar gebeurt haalt u aan dat u enkel dacht aan uw problemen, aan wat er met u gebeurt. Het is merkwaardig dat u ook niet geïnteresseerd bent in de plaats waar uw familie en uw beweerde geliefde (A.) zich misschien nog bevinden.

Gevraagd of er een rivier is in Maiduguri, antwoordde u van niet (zie gehoor CGVS, p. 16) terwijl uit de informatie toch duidelijk blijkt dat er een grote rivier, de Ngada, door de stad loopt. Indien u werkelijk 10 jaar in de stad zou hebben gewoond en er zaken zou hebben gedaan is het niet aannemelijk dat u hier niet van op de hoogte zou zijn. U de term 'Kanuri' voorgelegd, herkent u deze niet en vermoedt u dat de protection officer het misschien verkeerd uitspreekt (zie gehoor CGVS, p. 16). Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter dat de Kanuri de meest voorkomende etnische groep is in de staten Borno, waarvan Maiduguri de hoofdstad is, Yobe en Adamawa. Dat u deze etnische groep niet als zodanig herkent tast opnieuw uw verklaringen betreffende uw herkomst uit

Maiduguri aan. U herkent evenmin de naam 'Yerwa' hoewel uit informatie blijkt dat dit de oude naam van de stad Maiduguri is.

U verklaarde in Bama-street gewoond te hebben in Maiduguri. Gevraagd of dit hetzelfde is als Bama-road bevestigde u dit (zie gehoor CGVS, p. 8). Gevraagd waar de Bama-road ergens ligt in Maiduguri, verklaart u dat de straat in één richting naar de stad gaat en in de andere richting naar de Monday Market (zie gehoor CGVS, p. 8). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter duidelijk dat de Bama-road gelijk loopt met de Kashim Ibrahim Road die rond het stadscentrum loopt en helemaal niet uitmondt in de Monday Market. Bovendien verklaart u buiten de Monday Market nog enkel de markten Sabo-market en Alle-market te kennen. U verklaart dat dit de enige markten in Maiduguri zijn waarvan u de naam nog kent (zie gehoor CGVS, p. 8). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt echter dat er nog wel wat andere markten in Maiduguri zijn, waar u als zakenman in kledij, die inkopen deed in meerdere Europese landen, toch van op de hoogte zou mogen zijn.

Gevraagd in welk district van Maiduguri Bama-street ligt, verklaart u dat jullie in Maiduguri geen verdere specificaties kennen. U geconfronteerd met het feit dat Maiduguri wel degelijk is opgedeeld in verschillende delen, geeft u aan dat er Sabo en Bama en nog verschillende plaatsen zijn. U gevraagd welke plaatsen dat zijn, geeft u aan dat u alleen van de markt naar huis ging en niet naar andere plaatsen ging (zie gehoor CGVS, p. 16), wat toch totaal niet aannemelijk is voor iemand die verklaart meermaals naar Europa te zijn gereisd om er voor zijn zaken aankopen te doen. **Al deze elementen laten toe geen geloof te hechten aan uw beweerde 10-jarige verblijf in Maiduguri.**

Aangezien geen geloof gehecht kan worden aan uw verblijf in Maiduguri, kan evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaarde vrees voor Boko Haram in Maiduguri.

Er kan verder opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. De zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram betreffen hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen werd het zuiden van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook enkel geconcludeerd worden dat u er geenszins in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. uit uw verklaringen blijkt immers ook dat u lange tijd in Ogun-state woonde (zie gehoor CGVS, p. 4), in het zuiden van Nigeria en behoort tot de Yoruba-etnie (zie gehoor CGVS, p. 5) die ook in het zuiden van Nigeria gevestigd is (zie informatie in uw administratief dossier). U verklaarde bovendien dat toen u in Ogun-state woonde, alles perfect was voor u, u een goed leven had en dat u zich alleen zorgen maakte in de verdere studies die u niet mocht aanvatten (zie gehoor CGVS, p. 7). Er mag dus aangenomen worden dat u zich opnieuw in Ogun-state of elders in het zuiden van Nigeria zou kunnen vestigen bij een eventuele terugkeer naar Nigeria.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legde bovendien geen documenten voor die uw identiteit of reisweg kunnen aantonen. U legt wel een pamflet van Gay Business Antwerp en twee foto's voor waarop u te zien bent met enkele mensen. U verklaart dat de foto's werden genomen op een Gay-pride. Er dient echter te worden opgemerkt dat het feit dat u over een pamflet van een LGBTI-organisatie beschikt, noch het feit dat u aanwezig zou zijn geweest op een LGBTI-activiteit, aantoont dat u zelf homoseksueel bent. Bijgevolg zijn deze stukken niet van aard dat ze bovenstaande conclusies kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Hij betoogt als volgt:

“Verzoeker meent dat de motivering onvoldoende is en bovendien in strijd met de feitelijke gegevens en de verklaringen die door verzoeker werden afgelegd.

Verzoeker stelt vast dat vooreerst geen geloof wordt gehecht aan zijn verklaringen aangaande zijn geaardheid en homoseksuele relaties.

In de eerste plaats wordt gesteld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd over het tijdstip waarop hij zijn seksualiteit ontdekte. Verzoeker antwoordde hierop dat hij sinds 5 jaar een relatie heeft met (A.), doch dat hij niet geheel zeker was van het jaar (CGVS verhoor p. 6). Verzoeker verklaarde tevens dat hij door zijn vader in 2007 eens betrappt is geworden met (A.). Verzoeker is van oordeel dat hierin geen tegenstrijdigheid ligt. Voorverzoeker is er immers een duidelijk onderscheid tussen een seksuele betrekking en een relatie. Tevens stelt zich de vraag wanneer verzoeker echt zeker was van zijn seksuele geaardheid. Gezien het sociaal taboe en de mogelijke reprecussies van de bevolking in geval van ontdekking, kan worden aangenomen dat verzoeker na zijn betrekkingen met (A.) in 2007, waarbij zijn vader hun betrachte, nog niet zeker was van zijn seksuele geaardheid. Verzoeker gaf verschillende malen aan dat hij sinds 5 jaar ingevolge zijn relatie met (A.) werkelijk bewust weet heeft van zijn homoseksuele geaardheid. De motivering van verwerende partij aangaande de zogenaamde tegenstrijdige verklaringen dienaangaande, kunnen derhalve niet leiden tot de vaststelling als zou het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zijn.

Daarnaast stelt verwerende partij dat er opmerkingen kunnen worden gemaakt aangaande de verklaringen van verzoeker over de manier waarop hij zich bewust is geworden van zijn seksuele geaardheid. Waar wordt gesteld dat het bizar is dat (A.) onomwonden verteld dat hij geen echtgenote heeft maar homoseksueel is, benadrukt verzoeker – zoals hij ook tijdens het interview deed – dat (A.) reeds jarenlang klant van hem was. In tegenstelling tot wat verwerende partij lijkt aan te voeren in de bestreden beslissing betreft het geen gewone klant die op een dag binnenstapt en zegt dat hij homoseksueel is. Het komt verzoeker tevens volledig plausibel over dat hij na het voorstel van (A.) wel geneigd was om seksuele betrekkingen met een man uit te proberen. Verzoeker heeft ook duidelijk verklaard dat hij onmiddellijk een aantrekkingskracht voelde, hetgeen uiteraard niet wegneemt dat dit gevoel kan wegnemen na het hebben van seksuele betrekkingen. Het is in dat opzicht perfect plausibel dat verzoeker verzoeker stelde dat hij dit wilde uitproberen. Verzoeker verklaarde gedurende het verloop van het interview ook meermaals dat hij genoot van de seksuele contacten en dat de homoseksualiteit een deel van hem werd. Uiteraard is het perfect mogelijk dat verzoeker niet steeds homoseksueel is geweest, doch dit pas echt is geworden na het uitproberen. Sommige mensen zijn dit al vanaf zeer jonge leeftijd, alsof homoseksualiteit altijd een deel van hen is geweest, anderen ontdekken of ervaren homoseksuele gevoelens pas later, mogelijks zelfs pas na het starten van een relatie met een vrouw, zoals in casu het geval. Gezien verzoeker een vrouw en kinderen had, is het uiteraard niet evident om zomaar te stellen dat hij homoseksueel is, hij is het verschil pas beginnen ervaren na de seksuele contacten met (A.). Deze vorm van bewustwording van zijn homoseksualiteit is zeker niet atypisch en kan dan ook geen reden zijn om te twifelen aan de seksuele geaardheid van verzoeker, noch aan de problemen die hij ten gevolge hiervan ondervond in zijn land van herkomst.

Verzoeker stelt vast dat verwerende partij in de bestreden beslissing stelt dat er vragen zouden kunnen worden gesteld bij zijn verklaringen over zijn relaties met mannen. Zo zou hij enerzijds hebben verklaard slechts 1 partner te hebben gehad, terwijl hij in België ook contact had met een (F.). Verzoeker is van oordeel dat dit geen tegenstrijdigheid is, hij heeft duidelijk op het einde van het interview verklaard dat hij (F.) niet zag als een partner, gezien er geen echte relatie was tot standgekomen, eerder enkel seksueel contact. Verzoeker wilde dit wel een kans geven omdat hij in België ging blijven, doch in realiteit is het nooit tot een echte relatie gekomen. Verzoeker heeft nooit verklaard dat hij in België wilde blijven wonen omwille van een relatie met (F.), hij wilde het wel met (F.) proberen omdat hij in België zou blijven.

Betreffende de vaststelling dat verzoeker geen nieuws heeft over (A.) stelt verzoeker dat hij geen idee heeft waar (A.) thans zou verblijven. Hij woonde weliswaar in dezelfde straat, Bamastreet, maar het is erg onwaarschijnlijk dat hij aldaar zou zijn gebleven na het incident. Bovendien heeft verzoeker erg veel schrik om (A.) in de problemen te brengen door opnieuw contact op te nemen met hem. Verzoeker is uit Nigeria moeten vluchten en kan ingevolge de problemen niet meer terugkeren, hij beseft dan ook ten volle dat zijn relatie met (A.) beëindigd is en dat het geen zin heeft om met hem nog contact op te nemen. Verzoeker kan derhalve niet worden verweten niets te weten over de huidige toestand van (A.). Verder wordt verzoeker verweten tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd over zijn homoseksuele geaardheid en meer bepaald m.b.t. het aantal keren dat verzoeker betrappt is geworden. Aanvankelijk stelde hij dat dit slechts éénmaal voorkwam, met name de keer met (A.), waarna verzoeker het land is ontvlucht. Weliswaar is verzoeker ook eens betrappt geworden door zijn vader, doch gezien dit niet tot ernstige problemen heeft geleid, dacht verzoeker dat het niet nodig was om dit te vermelden. Nadat er verwarring bleek te zijn ontstaan, heeft verzoeker dit op het einde van het interview

uitgeklaard. Verzoeker besluit dat dit in deze omstandigheden niet kan worden beschouwd als een tegenstrijdigheid die zijn asielrelaas ondermijnt.

Met betrekking tot de vaststelling dat verzoeker in de periode tussen 2007 en 2010 meerdere keren naar Europa is gereisd en op die ogenblikken reeds bescherming had kunnen vragen, repliceert verzoeker dat zijn familie weliswaar op de hoogte was van zijn seksuele geaardheid, doch benadrukt hij dat er voor het overige niemand van op de hoogte was. In de periode 2007 – 2010 had verzoeker derhalve nog geen ernstige problemen omwille van zijn homoseksualiteit. Het kan hem dan ook niet ten kwade worden geduid dat hij in die periode nog geen asiel had aangevraagd.

Ten slotte werpt verwerende partij in haar bestreden beslissing op dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verzoeker dat hij gedurende 10 jaar in Maiduguri heeft gewoond. Verzoeker is van oordeel dat het gebrek aan gedetailleerde kennis over de stad Maiduguri hem niet kan worden verweten. Deze stad is NIET zijn geboortestad, dit blijkt overigens duidelijk uit de verklaringen van verzoeker. Verzoeker is hiernaar uitgeweken om zijn vader te helpen in de zaak. Verzoeker merkt op dat waar verwerende partij meent dat de Kashim Ibrahim Road gelijk loopt met de Bama-street en deze laatste straat niet uitmondt in de Monday Market. Verzoeker merkt echter op dat de Bama-street verder DOORLOOPT in de Kashim Ibrahim Road en dus niet parallel met deze straat ligt (stuk 3). Als men de Bama-street blijft volgen via de Kashim Ibrahim Road, komt men wel degelijk vlakbij de Monday Market uit (stuk 3). Verzoeker merkt op dat hij de ligging van Bama-street heeft trachten te situeren, zonder dat hij hierbij bedoelde dat de Bama-street letterlijk op de Monday Market uitkwam. Gevraagd werd hem in welke RICHTING de Bama-street loopt. Bij nazicht van het grondplan van de stad blijkt hieruit duidelijk dat de Bama-street enerzijds door de stad loopt en anderzijds een ontknoping vormt om weg van de stad te rijden (stuk 3). Verzoekers verklaring dat de Bama-street enerzijds in de stad loopt en anderzijds van de stad weg leidt, is dan ook volledig waarheidsgetrouw, zodat uit deze verklaringen geenszins kan worden afgeleid als zou verzoeker nooit in Maiduguri hebben gewoond.

Verzoeker besluit dat er geen enkele reden voorhanden is om te twifelen aan de waarachtigheid van zijn asielrelaas, daar de 'zogenaamde' tegenstrijdigheden hem geenszins kunnen worden tegengeworpen. Verzoeker herinnert eraan dat zijn verklaringen een voldoende bewijs kunnen zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Zoals eerder aangetoond is dit in casu echter niet het geval, sterker nog, verwerende partij erkent zelf in haar bestreden beslissing dat "het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen". Desalniettemin legt verzoeker een begin van bewijs bij door het voorleggen van een pamflet en foto die duidelijk aantonen dat hij aanwezig was tijdens de Gay-pride. Hoewel dit niet onmiddellijk en rechtstreeks aantoonde dat verzoeker een homoseksuele geaardheid heeft, kan dit wel zijn asielrelaas ondersteunen en zijn verklaringen die geloofwaardig zijn mede ondersteunen.

Verzoeker besluit dat hem ten onrechte werd geweigerd de vluchtelingenstatus toe te kennen zodat artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet werd geschonden. De motivering is derhalve geenszins **afdoende** om de bestreden beslissing te kunnen dragen zodat hierdoor tevens artikel 3 van de Wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker besluit dat het middel ernstig is en de bestreden beslissing dienvolgens dient te worden vernietigd en dat hem de vluchtelingenstatus moet worden toegekend.

Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus."

2.1.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog twee grondplannen van Maiduguri bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en

vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.3. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij ter staving van zijn verklaarde identiteit, nationaliteit en (recente) herkomst. Dit klemmt des te meer daar hij ter verklaring van het ontbreken van identiteitsdocumenten tegenstrijdige verklaringen aflegde. Bij de DVZ verklaarde hij inzake zijn paspoort: *“De eerste keer dat ik naar België kwam heeft mijn smokkelaar mijn paspoort in beslag genomen. Ik heb het nooit terug gekregen”* (administratief dossier, stuk 15, verklaring DVZ, nr.26A). Aldus zou hij geen paspoort meer hebben gehad sedert augustus 2010 (administratief dossier, stuk 18). Bij het CGVS verklaarde verzoeker echter dat hij in 2010 met zijn eigen paspoort vanuit België terugkeerde naar Nigeria. Gevraagd waar het paspoort zich nu bevindt, antwoordde hij: *“Ik weet het niet. Ik liet het thuis achter”*. Vervolgens gaf hij aan dat hij zijn eigen paspoort niet gebruikte om naar België te komen omdat hij niet naar huis kon om het te gaan halen (administratief dossier, stuk 4, p.9).

Verzoeker brengt daarenboven niet het minste begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden reisweg naar België, en dit ondanks dat hij deze per vliegtuig zou hebben afgelegd (administratief dossier, stuk 15, verklaring DVZ, nr.32-33).

De voormelde vaststellingen vormen een negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Verzoeker stelt de laatste jaren voor zijn laatste vertrek naar België in Maiduguri te hebben gewoond, en dit op de Bama road. Zijn verklaringen over deze baan stroken echter niet met de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') en bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3). Vooreerst is het bevreemdend dat verzoeker de voormelde baan steevast omschreef als Bama street in plaats van Bama road (administratief dossier, stuk 4, p.8; stuk 15: verklaring DVZ, nr.10). Waar verzoeker nog enigszins zou kunnen worden gevolgd in het betoog dat de Bama road in de ene richting leidt tot nabij de Monday Market, dient bovendien te worden vastgesteld dat dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat hij deze baan niet kon situeren binnen Maiduguri. Verzoeker verklaarde bij het CGVS immers dat de Bama road in de andere richting leidt naar de stad (administratief dossier, stuk 4, p.8). Dit is blijkens de voormelde informatie foutief nu de Bama road in de andere richting net wegleidt van de stad. Verzoeker erkent dit overigens uitdrukkelijk in het verzoekschrift waar hij stelt dat de Bama road: *“enerzijds door de stad loopt en anderzijds een ontknoping vormt om weg van de stad te rijden”* (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.5).

Uit de terecht aangehaalde verklaringen en informatie in de bestreden beslissing blijkt bovendien dat verzoeker (i) frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde over het jaar waarin hij naar Maiduguri zou zijn verhuisd; (ii) onwetend bleek over de (nochtans ernstige) problemen met Boko Haram in Maiduguri gedurende de voorbije jaren; (iii) tevens onwetend bleek over en een gebrek aan interesse vertoonde in de gebeurtenissen in Maiduguri na zijn vertrek, en dit ondanks dat zijn familie en zijn beweerde geliefde zich aldaar nog zouden bevinden; (iv) verkeerdelijk beweerde dat er geen rivier door Maiduguri stroomt; (v) de termen 'Kanuri' (de grootste etnische groep in de staat waarin Maiduguri ligt) en 'Yerwa' (de oude naam van Maiduguri) niet bleek te (her)kennen; (vi) een gebrek aan kennis vertoonde over de markten in Maiduguri; (vii) onwetend bleek over de opdeling van Maiduguri in verschillende delen. Verzoeker betwist deze vaststellingen niet.

Verzoeker tracht zijn foutieve verklaringen en gebrek aan kennis over Maiduguri wel te vergoelijken doordat dit niet zijn geboortestad is. Hoe dit kan verklaren waarom hij over zijn verhuis naar deze stad dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde, kan vooreerst niet worden ingezien. Verder mocht van verzoeker omtrent de voormelde elementen weldegelijk een meer gedegen kennis worden verwacht. Verzoeker heeft de nodige scholing genoten. Hij ging tot het zesde middelbaar naar school. Hij beweerde verder gedurende verscheidene jaren in Maiduguri te hebben gewoond en gewerkt. Hij was er actief als handelaar in kledij en reisde meermaals naar het buitenland. Zijn ouders woonden bovendien reeds 25 jaar in Maiduguri (administratief dossier, stuk 4, p.3-4; stuk 15, verklaring DVZ, nr.11-12).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan de bewering als zou verzoeker voor zijn laatste vertrek naar België jarenlang in Maiduguri hebben verbleven.

Dit doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden geaardheid en asielmotieven. Verzoeker beweerde immers dat hij zijn eerste partner, A. in Maiduguri en doorheen zijn beroepsuitoefening aldaar leerde kennen. Door zijn relatie met deze eerste partner, die zich afspeelde in Maiduguri, zou hij homoseksueel zijn geworden, problemen hebben gekend en het land hebben verlaten (administratief dossier, stuk 4, p.3, 6, 10).

Verzoeker legde daarenboven weldegelijk frappant tegenstrijdige verklaringen af over de start van zijn relatie met A. en het tijdstip waarop hij zijn geaardheid zou hebben ontdekt. Gevraagd wanneer zijn relatie met A. begon, verklaarde verzoeker aanvankelijk: *"Ik ben niet zeker van het jaar, maar ik kan zeggen, misschien vijf jaar"*. Even verder werd gevraagd sedert wanneer verzoeker homoseksueel was. Verzoeker gaf daarbij aan: *"Toen ik vijf jaar geleden met (A.) begon"*. Hij preciseerde dat hij doorheen de seksuele contacten met A. homoseksueel werd. Later verklaarde verzoeker, gevraagd wanneer hij voor het eerst liefde voor een man voelde: *"5 jaar met (A.). Hij was de eerste persoon waarmee ik ooit iets had"* (*ibid.*, p.6, 10-11). Later tijdens het gehoor beweerde hij echter dat zijn vader hem en A. reeds in 2007 zou hebben betrappt. Geconfronteerd met zijn eerdere gezegden, beweerde hij bovendien in strijd met deze gezegden: *"Het is meer dan 5 jaar dat ik (A.) kende. Ik was niet specifiek met de 5 jaar"* (*ibid.*, p.18). De voormelde verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Zij laten geen ruimte voor de nuanceringsen die verzoeker hieraan *post factum* tracht aan te brengen. Redelijkerwijze mag van een persoon die verklaart homoseksueel te zijn worden verwacht dat deze op een doorleefde en coherente wijze kan aangeven wanneer hij voor het eerst beseftte homoseksueel te zijn en wanneer hij voor het eerst een homoseksuele relatie aanging.

Verzoekers verklaringen omtrent de wijze waarop zijn relatie met A. zou zijn gestart ontberen eveneens iedere geloofwaardigheid. Verzoeker beweerde dat A. hem eenvoudigweg en onomwonden zou hebben gezegd dat hij homoseksueel was wanneer verzoeker vroeg naar diens vrouw. A. zou tevens hebben gevraagd of verzoeker het met hem wilde proberen en hebben aangegeven dat ze konden stoppen wanneer verzoeker het niet leuk vond. Verzoeker gaf daarbij duidelijk aan dat A. niet wist of verzoeker, die *nota bene* twee kinderen had, homoseksueel was (*ibid.*, p.11, 13). Het is hoegenaamd niet geloofwaardig dat A. zich in een homofobe en islamitische omgeving op deze wijze zou hebben gedragen. Dat A. reeds lang klant van verzoeker zou zijn geweest, doet aan deze vaststelling hoegenaamd geen afbreuk. Verzoeker verklaarde overigens dat hij zich zelf nooit op dezelfde wijze als A. zou gedragen en gaf als reden op: *"Ik zou vermoord worden, in het noorden moorden ze ervoor"*. Waarom A. zich dan wel zo gedroeg, kon hij niet verklaren (*ibid.*, p.13).

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

"Bovendien kan nog worden opgemerkt dat, wanneer (A.) u het voorstel deed om het met hem eens te proberen, u hierover helemaal niet behoefde na te denken en zijn voorstel aanvaardde (zie gehoor CGVS, p. 12), wat toch merkwaardig is voor iemand die voordien nog niet het besef had dat hij homoseksueel was en opgroeide in een maatschappij die zeer negatief staat tegenover homoseksualiteit. Zelfs indien u zelf geen negatieve houding zou gehad hebben tegen homoseksualiteit, kan toch worden aangenomen dat het besef dat homoseksualiteit niet wordt aanvaard in iemands omgeving, volstaat om bedachtzaam te zijn wanneer men bij zichzelf zou ontdekken dat men gevoelens koestert voor of (seksuele) relaties wenst aan te gaan met personen van hetzelfde geslacht. Dat u zich onomwonden in dit avontuur met (A.) stortte, zonder een moment van vertwijfeling, toont eens te meer aan dat u niet bekend bent met de problemen die homoseksuelen, levend in een vijandelijke maatschappij als de Nigeriaanse, dagelijks hebben om hun eigen seksuele identiteit te aanvaarden en te beleven. Dat u zich blijkbaar totaal geen vragen stelde bij de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid, ook niet later in uw relatie met (A.) (zie gehoor CGVS, p. 12, 13), dat u het geheime leven dat u leidde niet problematisch vond (zie gehoor CGVS, p. 12), hoewel u moest toegeven dat u uw relatie geheim moest houden omdat u anders vermoord zou kunnen worden (zie gehoor CGVS, p. 14), tast de doorleefdheid van uw verklaringen betreffende de beleving van uw homoseksuele geaardheid grondig aan."

In zoverre verzoeker zou kunnen worden gevolgd waar hij betoogt dat het *in se* niet ongeloofwaardig is dat hij inging op het voorstel van A. en dat hij nadien homoseksueel werd, dient te worden opgemerkt dat dit betoog geen afbreuk kan doen aan de voormelde motieven. Dit doet immers geenszins afbreuk aan het gegeven dat het niet plausibel is dat hij, te meer daar hij voordien geen homoseksuele gevoelens had, een relatie met een vrouw had en twee kinderen bij haar verwekte, dermate ondoordacht en zonder hierover ook maar enigszins te hoeven nadenken op het voorstel van A. inging. Evenmin doet dit afbreuk aan het gegeven dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker zich ook in zijn verdere relatie met A. blijkbaar totaal geen vragen stelde bij (de ontdekking van) zijn geaardheid en dat hij zijn geheime leven niet als problematisch ervoer.

Tevens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u tijdens het gehoor uitdrukkelijk gevraagd werd hoeveel mannelijke partners u had, waarop u verklaarde één mannelijke partner te hebben gehad (zie gehoor CGVS, p. 6). Even later tijdens het gehoor verklaarde u dat u in België door uw vrouw betrappt werd met een mannelijke partner. Gevraagd of dit dan dezelfde partner was als diegene waarmee u in Maiduguri werd betrappt, verklaarde u plots dat dat in Afrika was, dat dat een andere (partner) was. Op het einde van het gehoor verklaarde u dat uw relatie met (F.), uw partner in België in 2010, niet serieus was (zie gehoor CGVS, p. 17). U verklaarde echter eerder tijdens het gehoor dat u met (F.) een relatie aanging omdat u van plan was in België te blijven, wat er toch op wijst dat u de relatie ernstig nam. Bovendien verklaart u dat de relatie met (F.) ongeveer een maand heeft geduurd (zie gehoor CGVS, p. 6). Dat u, op het moment dat u gevraagd werd hoeveel mannelijke partners u reeds had, één van de twee zou vergeten te vermelden is echter niet aannemelijk.”

Verzoeker tracht dit andermaal te vergoelijken door zijn relatie met F. te minimaliseren. In acht genomen dat verzoeker F. aanvankelijk zelf omschreef als zijn *“mannelijke partner”*, hij deze persoon ontmoette omdat hij van plan was in België te blijven, hij met deze persoon een relatie begon en deze relatie ongeveer een maand duurde (administratief dossier, stuk 4, p.6), kon echter redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker deze persoon zou hebben vernoemd wanneer hem uitdrukkelijk werd gevraagd hoeveel mannelijke partners hij had gehad.

Verzoeker legde verder meermaals manifest tegenstrijdige verklaringen af over het aantal keren waarop hij zou zijn betrappt met zijn mannelijke partner(s). Gevraagd hoe vaak hij met A. werd betrappt, antwoordde verzoeker aanvankelijk dat hij één keer met A. werd betrappt, en dit in 2015. Tevens verklaarde hij dat zijn vader hem daarna vroeg om te stoppen, en dit ondanks dat hij ermee geconfronteerd werd dat zijn vader reeds in 2011 was overleden. Later tijdens het gehoor verklaarde verzoeker: *“Ik wil nog iets ophelderen. De eerste keer dat ik betrappt was, was in 2010 en dan was mijn vader op de hoogte dat ik gay was. Dan werd ik in 2015 nog eens betrappt, dus ik werd twee keer betrappt, niet een keer”*. Hij gaf vervolgens duidelijk aan dat hij de eerste keer werd betrappt door zijn vader. Nadien wijzigde verzoeker zijn verklaringen ten derde male. Nu beweerde hij dat zijn vader hem reeds in 2007 zou hebben betrappt. Tevens stelde hij dat hij in 2010 in België en door zijn vrouw werd betrappt. Daarna zou hij in 2014 nogmaals zijn betrappt. Vervolgens gevraagd of hij in 2015 werd betrappt, gaf hij aan: *“Nee, het moet niet 2014 zijn, maar 2015”*. Erop gewezen dat hij eerder duidelijk aangaf dat zijn vader hem in 2010 betrapte, verklaarde hij: *“Nee, het moet 2007 zijn”* (*ibid.*, p.3, 15, 18). Verzoeker bevestigt zijn laatste verklaringen bij het CGVS en stelt hiermee de verwarring te hebben uitgeklaard. Dit kan gelet op de duidelijke aard van de voormelde, tegenstrijdige verklaringen echter bezwaarlijk ernstig worden genomen.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat noch aan verzoekers beweerde (recente) verblijf in Maiduguri, noch aan zijn beweerde homoseksuele geaardheid, noch aan zijn voorgehouden asielmotieven enig geloof kan worden gehecht. Kritiek op de overige, overtollige motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kan de teloorgegane geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen derhalve op zich niet herstellen.

De neergelegde documenten (administratief dossier, map ‘documenten’) zijn niet van die aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, kan noch het gegeven dat verzoeker over een pamflet van een LGBTI-organisatie beschikt, noch het feit dat hij aanwezig zou zijn geweest op een LGBTI-activiteit volstaan om aan te tonen dat hij daadwerkelijk homoseksueel zou zijn. Evenmin kan hieruit iets worden afgeleid omtrent zijn voorgehouden recente herkomst en zijn beweerde problemen.

Gelet op het voorgaande kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land of een bepaalde regio niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe

geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in het land en de regio waar de aanvrager feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zowel zijn beweerde (recente) verblijf in Maiduguri, zijn geaardheid als zijn asielmotieven zelf het bewijs van zulk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS